

Udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 1:

En udførlig analyse og kommentarer udbedes vedrørende forslaget sandsynlige direkte og afledede provenuvirkninger.

Spørgsmål 2:

Hvilke skøn kan ministeren finde vedrørende det maksimale provenutab som følge af forslaget?

Svar på spørgsmål 1 og 2:

Beslutningsforslaget går ud på, at såvel ejere som lejere kan fradrage udgifter til reparation og vedligeholdelse m.v. i den skattepligtige indkomst indtil et beløb på 15.000 kr. årligt. Fradraget kan kun foretages på grundlag af dokumenterede udgifter for arbejde udført af momsregistrerede virksomheder.

Ejere af en- og tofamiliehuse, ejerlejligheder og stuehuse, der tjener som helårsbolig for ejeren, skal ifølge forslaget have ret til at vælge standardfradraget på maksimum 2.000 kr. i stedet for det omtalte fradrag for dokumenterede omkostninger. For et givet år kan kun en af mulighederne anvendes.

Efter gældende regler omfattes ejerlejligheder ikke af reglerne om standardfradrag på maksimum 2.000 kr.

Gennemførelse af forslaget skønnes at ville medføre et umiddelbart skatteprovenutab for stat og kommuner, hvis størrelse vil afhænge af, i hvilket omfang ordningen vil blive udnyttet. Der foreligger ikke erfaringsmateriale, der gør det muligt at skønne over dette omfang, men det må antages, at ejere og lejere vil have forskellig tilskyndelse til at anvende ordningen.

Forslagets maksimale direkte provenutab fremkommer, såfremt der sker fradrag for vedligeholdelse m.v. for 15.000 kr. for alle de boliger, der omfattes af forslaget. Det antages, at kun reparation og vedligeholdelse af egentlige

helårsboliger omfattes af forslaget, mens f.eks. sommerhuse, kollegieværelser og beskyttede boliger ikke omfattes. På basis af oplysninger om antallet af boliger i 1987 skønnes godt 2,2 mio. boliger at være omfattet af forslaget. Såfremt der for alle boliger omfattet af forslaget sker fradrag for de maksimale 15.000 kr., skønnes provenutabet at blive i størrelsesordenen 15 mia. kr. årligt.

I dette teoretiske overkantsskøn er der ikke taget hensyn til forslagets afledede virkninger på økonomien. De afledede virkninger vil bl.a. afhænge af, hvor meget beskæftigelse den øgede vedligeholdelse vil medføre. Det må antages, at en del af den vedligeholdelse, der efter forslaget vil kunne fradrages, allerede foretages i dag og således ikke vil føre til øget beskæftigelse.

Det må formodes, at lejere generelt vil være mindre motiverede for at afholde vedligeholdelsesudgifter end ejere, idet afholdte vedligeholdelsesudgifter for lejere går tabt ved fraflytning. Lejere i privat udlejningsbyggeri kan desuden ofte forholdsvis frit disponere over lejlighedens konto for indendørs vedligeholdelse og vil antagelig kun sjældent have udgifter, der ikke kan dækkes af denne konto.

Ligningsmæssigt vil den foreslåede ordning skabe de samme problemer vedrørende afgrænsningen mellem egentlig vedligeholdelse og forbedringer, som kendtes før indførelsen af standardfradraget, men for en større kreds af personer, idet forslaget også omfatter lejere.

Spørgsmål 3:

Hvilke administrative belastninger – såvel i den offentlige sektor som hos de private – vil ordningens vedtagelse medføre?

Spørgsmål 4: